

[Indenrigsministeren.]

Medlem med, at jeg kender særdeles vel denne Form, og jeg kan derfor med saa meget større Sikkerhed bedømme, hvor langt borte fra disse Idealer det ærede Medlem Hr. Willesen var forud for Valget den 2. December 1926. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, da vi havde denne Sag til Behandling her i Tinget umiddelbart efter Decembervalget i Fjor, at det af det ærede Medlem Hr. Willesens Udtalelser fremgik, hvor heldigt det var at faa et Par Repræsentanter for Retsforbundet herind, thi, sagde det ærede Medlem, saa faar man dem jo ned paa Jorden. Aa ja, af det ærede Medlem Hr. Axel Dams Udtalelser i Gaar fremgaar det jo med al ønskelig Tydelighed, at det ærede Medlem først rigtig er i sit Es, naar han befinder sig deroppe, hvor Himmelen altid er blaa. Og af de to Repræsentanters Stilling til Sagerne her i Tinget, det fuldkomment tilfældige Præg, som deres Stilling til de enkelte Forslag udviser, fremgaar det med al ønskelig Tydelighed, hvor uvante de er med at bevæge sig paa Jorden, hvor fuldkomment de mangler Evne til henede, hvor vi andre bevæger os, at kunne orientere sig, at kunne finde Vej og Sti, og i hvert Fald er deres *Program* da ikke det Orienteringskort, som de vandrer frem efter, det er tydeligt dokumenteret gennem saa at sige alt, hvad de her har foretaget sig. Men naturligvis, naar man har befundet sig saa højt oppe og vedvarende har sit Blik rettet mod saa fjerne Idealer, er der jo ikke noget at sige til, at man ikke saa sjældent snubler henede. Man maa give de Herrer Tid til at finde sig til Rette, til at vænne sig til den Følelse at have Benene paa Jorden, men saa bør de Herrer heller ikke stampe saa haardt i Gulvet, som det ærede Medlem Hr. Axel Dam gjorde i Aftes.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg kan nøjes med en ganske kort Udtalelse, idet jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke finder Anledning til at komme ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard anstillede. De gik jo paa den gamle radikale Melodi, at man fra Venstres Side i særlig Grad havde Omsorg for Militærbudgetterne. Jeg vil blot anmode det ærede Medlem om at tage nogle ganske faa Minutter af sin naturligvis meget kostbare Tid til at undersøge Militærbudgetterne gennem en Aarrække — han har jo Statistik som Hovedfag, saa det vil ikke tage ham ret lang Tid — og da begynde med Aaret 1913—14, som er naturligt at tage som Udgangspunkt, og saa gaa frem til

1926—27. Gør han det, vil han faa et ganske interessant Billede frem, som i alt Fald ikke tyder paa, at vi under Venstres Styre har været inde i en militaristisk Udvikling, som det ærede Medlem vil gøre det til.

Jeg har dernæst en enkelt Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem Fru Elna Munchs sidste Udtalelser om det nye Garnisonssygehus. Jeg fandt i min første Tale Anledning til at anholde det ærede Medlems Udtalelser, fordi jeg syntes, hun i sin Omtale af det nye Garnisonssygehus, og hvad dertil hører, hele vort Hospitalsvæsen, var lovlig letsindig og mildest talt udtalte sig om disse Forhold paa en saadan Maade, at jeg nødvendigvis maatte protestere. Ved at høre det ærede Medlem fik man nemlig Indtryk af, at det var en afgjort Sag, at det var bevist, at Militæret ikke havde Brug for det nye Garnisonssygehus, der nu er bygget færdigt. Heroverfor tillod jeg mig at sige, at det, der foreløbig er bevist, er, at der *er* Brug for det, og jeg henviste til, at en Kommission saa sent som i Vinteren og Foraaret 1927 havde arbejdet paa denne Sag og afgivet en Betænkning, som konkluderede i, at man bedst udnyttede det nye Militærhospital paa Nørre Fælled ved at benytte det til Indlæggelse af syge baade fra Hær og Flaade, at det altsaa blev det eneste militære Sygehus her i København. Det ærede Medlem Fru Elna Munch gjorde saa opmærksom paa, hvad jeg naturligvis vidste, at der var et Mindretal indenfor denne Kommission — ja der var oven i Købet to Mindretal —, som havde taget Afstand fra Flertallet. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Kommissionens Medlemstal var 12, og der var ganske rigtigt to Mindretal, hvert bestaaende af eet Medlem, det ene Mindretal var det ærede Medlem Hr. Hauge og det andet Mindretal var det ærede Medlem Hr. Rode. Altsaa 10 af Kommissionens 12 Medlemmer kom til det Resultat, at det, alt taget i Betragtning, vilde være det rigtigste at anvende dette Sygehus til de syge baade fra Hær og Flaade.

Det er altsaa, hvad der foreløbig foreligger, og det er det, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa. Nu henviser det ærede Medlem Fru Elna Munch i sine sidste Udtalelser til, at vi kan undvære det nye Sygehus, fordi vi har Marinehospitalet, et Sygehus i Roskilde og et i Helsingør, og at det er tilstrækkeligt. Dette viser, at det ærede Medlem aldeles ikke følger med i, hvad der i Virkeligheden er foregaaet.